

gaae slet saa vidt som den ærede Rigsbogsmand for Frederiksborg Amts 1ste Valgfreds (Thune), men det forekommer mig dog, at der var almindelig Anledning til med Hensyn til den redelige Fallent at gaae saa vidt, som han nævnte, at man i Hamborg gaaer med Hensyn til den retsfindige Fallent, nemlig at der vel ikke kan fremtvinges en Accord, men at man derimod ikke kan komme ham nærmere, end at han senere skal betale, naar han bliver istand dertil, at altsaa hans Creditorer, naar han ei paa nogen Maade viser, at han virkelig har god Gyne, kun kunne tvinge ham til hvert 5te Aar at beedige, at han foruden det Nødtørstige til sig og Sine ikke har erhvervet Noget udover det, som hans Creditorer maatte have faaet ihaende. Subsidiært skal jeg forøvrigt holde paa det Forslag, som er fremkommet i Landsthinget. Hvad § 4 angaaer, da kan jeg fuldkommen slutte mig til det Forslag om Skifterettens Omorganisation maaskee med Tilspøelse af 1 eller 2 handelskyndige Medlemmer, som ogsaa blev berørt af den ærede foregaaende Taler, og som i sin Tid er bleven foreslaaet af en æret Reiskyndig her i Salen, der har været Medlem af den nedsatte Commission. Da dette Punkt imidlertid nærmere er udviklet i den med Lovudkastet fulgte Betænkning, som vistnok vil være Enhver bekendt, saa skal jeg ikke videre indlade mig derpaa, men jeg skal tillade mig at bemærke, at forsaavidt man vil beholde Commissairer under den Form, som tidligere har været Tilfældet og som i Lovudkastet foreslaaes bibeholdt, saa finder jeg det ikke fuldkommen rigtigt, at man har bestemt, at disse Commissairer fremdeles som tidligere skulle udnævnes af Justitsministeriet, thi dette Ministerium vil naturligviis meget sjelden være i Besiddelse af nogen Kundskab om, hvorvidt de Commissairer, der foreslaaes, virkelig ere stikede til et saadant Hverv. Jeg kan ikke Andet end mene, at det vilde være langt rigtigere enten at lade vedkommende Ovreret eller vedkommende locale Ovrerlighed være den, der beskifter Commissairerne. Naar man har forladt det tidligere Princip, nemlig at det var Fallenten, altsaa Debitor, der bragte Commissairer i

Forslag, saa er det fuldkommen rigtigt, at Creditorerne ere væsentlig interesserede i dette Spørgsmaals helvige Afgjørelse, men jeg troer ikke, at det er rigtigt, at man gaaer saavidt, som her i Loven er foreslaaet, at Creditorerne alene skulle bringe Commissairerne i Forslag; navnlig naar det er en retsfindig Fallent, mener jeg ogsaa, at han burde have Indflydelse paa Udnævnelsen af den ene af Commissairerne. Da der er talt saameget om retsfindige Fallenter, skal jeg bemærke, at man ved Afgjørelsen af, hvorvidt en Fallent kan siges at være retsfindig eller ikke, ikke alene behøver at holde sig til, at der ikke foreligger begrundet Mistanke imod ham, men man kunde ogsaa dertil knytte visse bestemte positive Betingelser, som skulde være opfyldte, for at Vedkommende kunde gjøre Fordring paa at nyde de Begunstigelser, som Loven efter min Mening bør sikke den, der blot har været ulykkelig; dertil mener jeg navnlig at maatte henføres, at hans Bøger ere i en fuldstændig Orden. Da Forordningen af 1ste Juni 1832 kun bestemt nævner 2 Bøger, nemlig Journalen og Hovedbogen, skal jeg tillade mig at nævne en anden Bog, der er fuldkommen saa vigtig, nemlig Kassebogen; thi om man end maaskee af de andre Bøger kan see, hvorledes hans Status er, saa vil man dog alene af Kassebogen kunne see, hvorledes han har handlet med sine Penge, og om der ikke muligviis er stukket Noget tilside. Dernæst er der ogsaa en Bog, der er ligesaa vigtig, nemlig Brevcopibogen, og i det Hele taget burde der medtages alle saadanne Bøger, som ere nødvendige for at faae en fuldstændig Kundskab om Maaden, hvorpaa han har styret sin Forretning. Naar der i § 7 tales om et passende Bidrag til Fallentens Underhold, saa er der forsaavidt gjort et stort Fremskridt, men det er endnu en Tvivlsag, om man ikke burde gaae videre og i visse Tilfælde ligefrem bestemme, at den redelige Fallent skal have et vist Minimum. Det kunde maaskee synes ubilligt, at de Creditorer, der ikke faae deres Fordringer fyldestgjorte, endog skulde være tvungne til at give Noget til Fallentens Underhold, men faktisk har dog den Omstændighed, at noget Saadant ikke er bestemt, til